

PAPA FRANCESC
AUDIÈNCIA GENERAL

Dimecres, 5 de febrer de 2025

[El següent text també incorpora parts no llegides que es consideren pronunciades]

Catequesi. Jubileu 2025. Jesucrist, la nostra esperança. I. La infància de Jesús. 4. «Feliç tu que has cregut» (Lc 1,45). La visitació i el magníficat

Benvolguts germans i germanes, bon dia!

Avui contemplem la bellesa de Jesucrist, la nostra esperança, en el misteri de la visitació. La Verge Maria visita santa Isabel, però és sobretot Jesús, al ventre de la mare, qui visita el seu poble (cf. Lc 1,68), com diu Zacaries en el seu himne de lloança.

Després de la seva sorpresa i admiració davant allò que li anuncia l'Àngel, Maria s'aixeca i es posa en camí, com tots els qui han estat cridats a la Bíblia, perquè «l'únic acte amb el qual l'ésser humà pot correspondre al Déu que es revela és el de la disponibilitat il·limitada» (H.U. von Balthasar, *Vocazione*, Roma 2002, 29). Aquesta jove filla d'Israel no escull protegir-se del món, no tem els perills i els judicis dels altres, sinó que surt a l'encontre dels altres.

Quan una persona se sent estimada, experimenta una força que posa en moviment l'amor, com diu l'apòstol Pau, «L'amor del Crist ens empeny» (2Co 5,14), ens impulsa, ens mou. Maria sent l'impuls de l'amor i acudeix a ajudar una dona que és parenta seva, però que és també una anciana que, després d'una llarga espera, acull un embaràs inesperat, difícil d'afrontar a la seva edat. La Verge va a casa d'Isabel també per a compartir la seva fe en el Déu de l'impossible i l'esperança en el compliment de les seves promeses.

L'encontre entre les dues dones produeix un impacte sorprenent: la veu de la “plena de gràcia” que saluda a Isabel provoca la profecia en el nen que l'anciana porta al seu ventre, i suscita en ella una doble benedicció: «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes!» (Lc 1,42). I també una benaurança: «Feliç tu que has cregut: allò que el Senyor t'ha anunciat es complirà» (v. 45).

Davant el reconeixement de la identitat messiànica del seu Fill i de la seva missió com a mare, Maria no parla d'ella mateixa, sinó de Déu, i eleva una lloança plena de fe, esperança i alegria, un cant que ressona cada dia a l'Església durant l'oració de les vespres: el magníficat (Lc 1,46-55).

Aquesta lloança al Déu Salvador, que brota del cor de la seva humil serventa, és un memorial solemne que sintetitza i compleix la pregària d'Israel. Està plena de ressonàncies bíbliques, signe que Maria no vol cantar “fora del cor”, sinó sintonitzar amb els pares, exaltant la seva compassió pels humils, aquells petits als quals Jesús en la seva predicació declararà «feliços» (cf. Mt 5,1-12).

La presència massiva del motiu pasqual fa també del magníficat un cant de redempció, que té com a transfons la memòria de l'alliberament d'Israel d'Egipte. Els verbs estan tots en perfet, impregnats d'una memòria d'amor que encén de fe el present i il·lumina d'esperança el futur: Maria canta la gràcia del passat, però és la dona del present que porta en el seu ventre el futur.

La primera part d'aquest càntic lloa l'acció de Déu en Maria, microcosmos del poble de Déu que s'adhereix plenament a l'aliança (v. 46-50); la segona recorre l'obra del Pare en el macrocosmos de la història dels seus fills (v. 51-55), a través de tres paraules clau: memòria – misericòrdia – promesa.

Déu, que es va inclinar damunt la petita Maria per a fer-ne «coses grans» i convertir-la en la mare del Senyor, va començar a salvar el seu poble a partir de l'èxode, recordant-se de la benedicció universal que va prometre a Abraham (cf. Gn 12,1-3). El Senyor, Déu fidel per sempre, ha fet vessar un torrent ininterromput d'amor misericordiós «de generació en generació» (v. 50) damunt el poble fidel de l'aliança, i ara manifesta la plenitud de la salvació en el seu Fill, enviat per a salvar el poble dels seus pecats. Des d'Abraham fins a Jesucrist, i fins la comunitat dels creients, la Pasqua apareix, així, com la categoria hermenèutica per a comprendre tot l'alliberament posterior, fins arribar al realitzat pel Messies en la plenitud dels temps.

Estimats germans i germanes, demanem avui al Senyor la gràcia de saber esperar el compliment de totes les seves promeses; i que ens ajudi a acollir en les nostres vides la presència de Maria. Seguint el seu exemple, tots podem descobrir que qualsevol ànima que creu i espera «concep i engendra la Paraula de Déu» (Sant Ambròs, *Esposizione del Vangelo secondo Luca* 22, 26).